

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

VI Qualit[er] verba beati Pauli apostoli de charitate intelligenda sint.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

HAY. DE VARIET. LIB.

1. Cor. 13.
 S'is cupiunt laudari q̄ fieri, nec de sanctitate operis, sed de sermonis elucubrati venustate solliciti sunt. Merito hi tales æramento sonanti, aut tinnienti cymbalo cōparantur, qui in modum tinnientis æramenti vel cymbali præclara quæque magis appetunt sonare q̄ facere. Et si habuero (inquit Apostolus) prophetiam & nouerim omnia mysteria & omnē scientiam. Et si habuero omnem fidem ita vt mōtes trāsferam, charitatem aut non habuero, nihil sum. Non ad hoc ista dicit, quasi aliqua bona sine charitate habere aliqui possint, sed quia nihil profint habētibus ea, si à charitate defecerint. Et si distribuero in cibos pauperū omnes facultates meas, & si tradidero corpus meum ita vt ardeam, charitatē autē non habuero, nihil mihi prodest. Charitas ergo habēda est ipsa & sectāda, sine qua nec eleemosynæ, nec occisio corporis, nec illa omnia superius dicta, vel alia quælibet bona perducunt aliquos ad salutē. Quia quælibet bona actio vel passio, nisi ex fide, q̄ per dilectionē operatur, extiterint, nobis prodesse non poterunt. Quapropter nihil eis peccati damnabilis remanere poterit, nec deerit aliquid boni, quibus charitas, oīs inquinamenti mundatio, & bonorum omniū mater, adfuerit.

Qualiter verba beati Pauli apostoli de charitate intelligenda sint. Cap. VI.

Grego. 1. Co. 13.
Charitas patiens est, benigna est. Non æmulari, non inflatur, non agit perperam, non est ambitiosa, non querit quæ sua sunt, non irrita

LIBER SECVNDVS.

tatur, nō cogitat malum, non gaudet super iniquitate, congaudet autem veritati. Patiens quippe est charitas: quia illata mala equanimiter tolerat. Benigna vero est, quia pro malis bona largiter ministrat. Nō emulatur: quia per hoc, quod in presenti mundo nil appetit, inuidere terrenis successibus nescit. Non inflatur: quia cum præmium internæ retributionis anxie desiderat, de bonis se exterioribus non exultat. Non agit perperam: quia quo se in solū dei ac proximi amorē dilatat, quicquid à rectitudine discrepat ignorat. Quid si autē, Perperam agere, S. Basilius in cætera ita definiens ait: quicquid non propter vsus necessarios, sed vel ornatus causa, vel decoris alicui⁹ fit, hoc est perperam agere. Non est ambitiosa charitas: quia quo ardentius intus ad sua fatagit, foras nul⁹ latenus aliena cōcupiscit. Non quærit quæ sua sunt: quia cuncta quæ hic transitoria possidet, vel vt aliena negligit, cum nihil sibi esse propriū, nisi quod secum permaneat agnoscit. Non irritatur: quia & iniurijs laceffita ad nullos vltionis suę motus excitat, dum magnis laboribus maiora post præmia expectat. Non cogitat malum: quia in amore munditię mentem solidans, dum omne odium radicitus eruit, versare in animo quod inquinat nescit. Non gaudet super iniquitate: quia quo sola dilectione erga omnes inhiat, nec de perditione aduersantiū exultat. Congaudet autē veritati: quia vt cæteros diligens, per hoc, quod rectum in alijs conspicit, quasi de augmento proprii prouectus hilarascit. Omnia suffert: Prosp. quia omnes inquietos vel inquietudines fundata ani⁹ l. Cor. 13.

Grego.

HAY. DE VARIET. LIB

mi tranquillitate suffert. Omnia credit: quia post hanc vitam, pœnas diuinitus cōminatas credit non metuendo. Omnia sperat: quia præmia præmissa sperat gaudendo. Omnia sustinet: quia reuelationē filiorū dei desiderat fortiter sustinendo. Charitas nunq̄ excidit: non excidit dicit, id est, elapsa non est, vel non excessit. Ipsa enim sola permanet in futurū, vel recte, quia vera est, non mutabitur.

Qualiter charitas erga deū, ⁊ qualiter erga proximū sit exhibenda. Cap. VII.

ERgo si charitatem deo exhibeamus & proximo de corde puro & conscientia bona & fide non ficta, facile peccato resistimus, bonis omnibus abundamus, seculi blandimenta contemnimus, & omnia quæ difficilia sunt humanæ fragilitati vel aspera etiam, cum dilectione perficimus, si tamē deum charitate quæ nobis ab illo, ex toto corde ex tota anima, & totis viribus diligamus. Ex ea em̄ parte quis peccat, ex qua minus diligit deum. Quem si ex toto corde diligamus, nihil erit in nobis vnde peccati desiderijs seruiamus. Et quid est diligere deum nisi illo occupari animo, cōcipere fruendæ visionis eius effectui peccati odium, mundi fastidium, diligere etiam proximū quem in se sensuit diligendum. Illi vero ex toto & plus q̄ se diligūt deū, qui pro eius amore, suæ ad tempus saluti non parcūt, seipsos tribulationi ac periculis tradunt. Nudari facultatibus proprijs, patriæ suæ extorres fieri. Parentibus & vxoribus & filijs renunciare parati sunt, & vt in totum di